

7.42 Kristián z Braunschweigu ušetrí kapucínov v Paderborne

Z análov Euzébia z Kasselu z r. 1623

*Tridsaťročná vojna čoskoro ohrozuje aj kláštory Kolínskej provincie. Vojvoda Kristián z Braunschweigu, ktorý bojuje v južnom Nemecku proti Tillymu, obsadí mesto Paderborn. „Priateľ Boha a nepriateľ klerikov“ prenikne aj do kapucínskeho kláštora. Vzhľadom na žitú chudobu upustí však od vyplienenia, zato však podporí bratov s každodennými darmi'**.

10180 „Ktorý boh je taký veľký, ako je náš Boh?“ (Ž 76, 14). S kráľom a prorokmi to mohli právom povedať naši pátri v Paderborne. Lebo výnimočnou Božou ochranou zostali oni a ich konvent, ktorý len práve opäť povstal z popola, ušetrení od celkom bezprostredného nebezpečenstva zrušenia alebo útlaku, keď bolo mesto Paderborn opakovane dobyté a zajaté nekatolíckmi.

Ako je vyššie spomenuté, Kristián, vojvoda z Braunschweigu, ktorého ľud nazýval „bič Vestfálska“, mesto pravdaže práve dobyl. Potom čo s krutým barbarstvom vyplienil katedrálu, vyraboval strieborný, relikviami bohato obdarený náhrobok svätého biskupa Libora, rehoľníkov zahnal na útek a vyraboval ich kláštory a kolégiá, hnal sa so svojimi ľuďmi v tej istej besnej zúrivosti ku konventu kapucínov, pretože si bezpochyby aj tam sľuboval bohatú korisť.

10181 Každý sa o nich (kapucínov) obával ako o ovce, ktorým je súdené byť roztrhanými blížiacim sa vlkom. Avšak ten, ktorý dokáže zmeniť povahu vlkov na baránkov, Boh, Všemohúci, zmenil besnenie tohto kniežata takým spôsobom, že sa už len pri prekročení prahu zbavil vlka, zdal sa zmenený na baránka a stal sa krotký ako druhý kráľ Húnov Attila pred Svätým otcom pápežom Levom, kde bol Attila predsa nazývaný „bič Boží“. Veľmi zdvorilo poprosil a dosiahol rozhovor s bratmi; priateľsky sa s nimi bavil, bez helmy na hlave, pohnutý sa nechal previesť cez malé cely chudobných a prezrel si vybavenie skromného kostola. Keď teraz videl, ako boli kapucíni chudobní a bohatí iba na chudobu, prenikla ho k nim taká veľká náklonnosť, že, doprevádzaný po bokoch dvomi kapucínmi, stále ešte s nechránenou hlavou, opustil konvent a ešte v ten istý deň im nechal priniesť bohaté almužny. Počas celého obdobia, čo vlastnil kľúče od mesta, neprestával deň čo deň prejavovať túto veľkodušnosť, akoby sa bol býval týmto stretnutím zmenil na iného človeka a naučil sa skôr dávať než prijímať.